

[Arbejdsministeren]

ved tanken om offentlig deltagelse på dette område, men man er i princippet for. Hr. Ellemann-Jensen markerede sig som ved førstebehandling isoleret som totalt negativ, idet hr. Ellemann-Jensen sagde, at enhver tanke om at overlade til lokalsamfundene at sætte arbejdspladser i gang for de milliarder af kroner, der i dag udbetales i understøttelse og i bistandshjælp, er venstre ud fra principielle liberale overvejelser, forstod jeg, imod.

Jeg glæder mig over, at der til trods for uenighed om, hvorvidt det er det private eller det offentlige eller – hvad regeringen er tilhænger af – et samarbejde mellem det offentlige og det private, er meget bred tilslutning, og jeg noterede mig ikke mindst hr. Lawaetz' og fru Grethe Fenger Møllers udtalelser herom.

Jeg må på den baggrund sige til fru Grethe Fenger Møller, at når hun kalder regeringens forslag om jobskabelse for en – jeg tror, jeg citerer rigtigt – fuser, så er der efter det konservative folkepartis vedkommende kun tale om en halv fuser, idet det, hvis raketten havde sigte alene på den private sektor, var en god raket, men fordi den giver mulighed for et mere bredt samarbejde, mente fru Grethe Fenger Møller, at den kunne betragtes som en fuser.

Jeg er overbevist om, at partierne i folketinget gør sig alt for mange bekymringer på vegne af de lokale samfund, på vegne af kommunerne, på vegne af arbejdsmarkedets parter i lokalsamfundene. Jeg tror, at de meget vel selv kan finde ud af netop de former for etablering af arbejdspladser, som er stemmende med lokalsamfundenes behov. Regeringen har tillid til lokalsamfundene, har tillid til idérigdommen derude, og deler altså ikke de mange bekymringer.

Den endelige konklusion, regeringen drager af det, vi har hørt her i dag, er, uanset de mange smukke formuleringer fra fru Lone Dybkjær og andres side, at en aldersgrænse selvfølgelig er en dårlig idé. Den er bureaukratisk, den indbyder ikke til det samarbejde med private virksomheder, forslaget lægger op til, og den er ikke specielt til fordel for de unge. Vi er enige om, at der skal tages et specielt og særligt hensyn til de unge, men forslaget om en aldersgrænse er ikke nogen god idé, fordi alle ved, at i en række arbejdssituationer er netop blanding af kvalifikationer, af livserfaring, af arbejds erfaring på tværs af

aldersskel en forudsætning for, at arbejdspladsen kan blive betragtet som en normal arbejdsplads. Derfor er vi selvfølgelig modstandere, som jeg sagde for, af denne aldersgrænse og tilhængere af den opblødning, som vel ikke løser alle problemerne, men i hvert fald bringer os et skridt væk fra det dårlige udgangspunkt, sådan at forslaget, selv om det bliver beskåret, alligevel vil kunne få en betydelig bedre virkning.

Jeg ved, at der i denne sal findes ét medlem, som er et hundrede procent enig med regeringen i denne vurdering, og som oven i købet i fjernsynet, så vidt jeg opfattede det, har udtalt, at denne aldersgrænse var nærmest usmagelig. Derfor beklager jeg selvfølgelig, at dette medlems parti i dag ikke alene har sagt, at man vil stemme for det, der altså var usmageligt, og som jeg går ud fra – da jeg kender medlemmet godt nok til at vide, at det ikke er et medlem, der fastlægger sine synspunkter ud fra øjeblikkelige stemninger – fortsat er usmageligt, men at man også stemmer imod opblødningen, det, der kunne gøre det usmagelige en anelse mere smageligt. Det gør man af overordnede taktiske, politiske hensyn, som jeg selvfølgelig ikke ved denne lejlighed skal anfægte.

Der er blevet rejst spørgsmål om aflønningen af de unge, og det er blevet rejst på to måder. Det ene er det principielle spørgsmål, om en lavere løn for unge mennesker, en indslusningsløn, i sig selv giver en mindre ungdomsarbejdsløshed, en større beskæftigelse for de unge. Jeg forstår på det ændringsforslag, der er stillet til behandlingen her i dag fra fremskridtspartiets side, at det, man forestiller sig, er en mindre løn for de unge. Jeg forstår, at det er en forskel på 10 pct. i forhold til minimallønssatsen på arbejdsmarkedet.

Vi ved en hel del om, hvordan den type løndifferentiering påvirker ungdomsarbejdsløsheden. OECD har gennemført analyser. I de lande, hvor man har haft systemet, har man gennemført analyser. Til forskel fra det, som det økonomiske råds formandskab har hævdet, og som forskellige ordførere i dag har hævdet, viser det sig, at det har en meget beskedent indvirkning på beskæftigelsen af de unge. Faktisk har det hollandske samfund med en betydelig grad af løndifferentiering en ungdomsarbejdsløshedssituation, som er langt mere alvorlig end den i forvejen meget